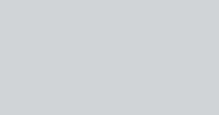
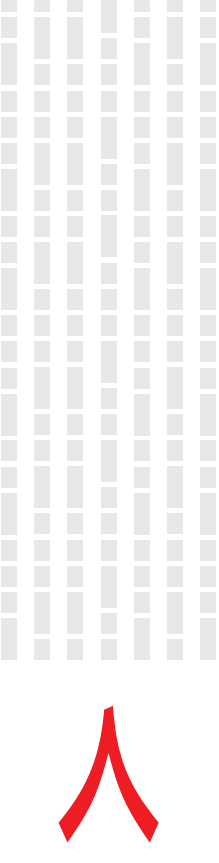
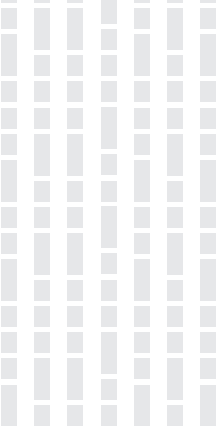
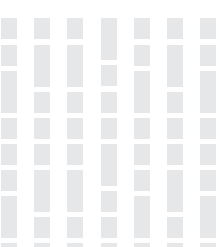

شنبه ۱۷ شهریور ۱۴۰۳

شماره ۴۲۲۷

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

صهیونیست‌ها طولانی‌ترین اعتراض سیاسی–امنیتی منطقه را تجربه می‌کنند، بافتار این اعتراض چیست؟

۱۱ ماه در خیابان

خیابان‌های فلسطین اشغالی مملو از مخالفان بنیامین نتانیاہو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی شده است. آنها کار خود را از نخستین ماه‌های حکومت وی شروع کردند و پس از مدتی وقفه، بار دیگر در حال اوج گیری‌اند. پیش از عملیات فلسطینی‌ها در ۷ اکتبر ۲۰۲۳ اعتراضات داخلی فروکش کرده بود اما از اوایل هفته گذشته نشان داد بار دیگر قدرت خود را احیا کرده است. جامعه رژیم اشغالگر قدس دو تکه شده و با هیچ اتفاقی بند نمی‌خورد، حتی جنگ.

– موج کنونی اعتراضات

اعتراضات در دولت جدید نتانیاہو در مخالفت با لایحه تغییرات غذایی شکل گرفت اما پس از ۷ اکتبر، دلایل برگزاری تجمعات افزایش یافته است؛ ازجمله تحت فشار قرار دادن دولت برای پذیرش آتش‌بس و آزادی اسرا. روز یکشنبه هفته قبل، یک نقطه عطف در اعتراضات مربوط به اسرا رخ داد. نظامیان صهیونیست در جست‌وجوی اسرای صهیونیست در غزه موفق شدند به مکان نگه‌داری ۶ نفر از آنان یورش ببرند اما همه آنها کشته شدند. به سرعت و طی چند ساعت اعتراضات صدها هزار نفری در سرزمین‌های اشغالی شکل گرفت که بزرگ‌ترین تظاهرات از ۷ اکتبر تاکنون شناخته می‌شود. برخی معتقدند ابعاد این اعتراض با توجه به حضور ۵۰۰ تا ۷۰۰ هزار نفر، حتی از اعتراضات پیشا ۷ اکتبر نیز بیشتر است. این گروه تخمین می‌زنند پس از ۷ اکتبر، علاوه‌بر مخالفان لایحه تغییرات قضایی که پای ثابت هر اعتراضی علیه نتانیاہو هستند، به دلیل مدیریت او در جنگ و به‌ویژه نحوه عملکردش درخصوص اسرا، عده دیگری نیز به صف معترضان اضافه شده‌اند.

– معضل اسرا

هسته اصلی عملیات ۷ اکتبر، بیشتر از کشتار نظامیان رژیم صهیونیستی، به اسارت گرفتن نزدیک به ۲۵۰ نفر از صهیونیست‌ها توسط گروه‌های مقاومت غزه بود. این گروه‌ها تاکید داشتند در ازای آزادی این افراد، باید تمام زندانیان فلسطینی که تعداد آنها به ۷ هزار نفر می‌رسید، آزاد شوند. اما بنیامین نتانیاہو برای آزادسازی اسرا زیر بار توافق نرفت و تصمیم گرفت دست به عملیات نظامی بزند. هدف اولیه، اعمال فشار نظامی برای آزادسازی اسرا بود و اگر فشارها کاری از پیش نمی‌برند، هدف دوم این بود که اسرا با عملیات نظامی پیدا و آزاد شوند. نتانیاہو در ترکیبی از فشار نظامی و قبول خواست مقاومت غزه برای آزادی زندانیان فلسطینی، در یک نوبت در برابر آزادی ۵۰ اسیر صهیونیست، آزادسازی ۱۵۰ زندانی فلسطینی به همراه آتش‌بس کوتاه‌مدت و ارائه امکانات و کالا به ساکنان غزه را پذیرفت. در خلال عملیات نظامی صهیونیست‌ها، تاکنون دست‌کم در ۴ نوبت اسرا زنده آزاد شده‌اند. نخستین مورد به آزادسازی یک زن و مورد دوم به آزادسازی چند اسیر دیگر باز می‌گردد که گفته می‌شود این افراد خارج از دستان گروه‌های مقاومت و توسط خانواده‌ها و خاندان‌های غزه به اسارت گرفته شده بودند.

با این حال در سومین عملیات آزادسازی، کماندوهای رژیم موفق شدند ۴ اسیر را با کمک ویژه آمریکا رها کنند. در مورد چهارم نیز که اخیرا رخ داد، یک اسیر مرد آزاد شد؛ هرچند نیویورک‌تایمز در گزارشی اعلام کرد وی به صورت اتفاقی در غزه یافت شده و عملیات ویژه‌ای در کار نبوده است. وقوع این چهار اتفاق به نتانیاہو کمک کرد تا راه‌حل آزادسازی اسرا از طریق عملیات نظامی به جای توافق آتش‌بس را به عنوان مسیری مطمئن به جامعه معرفی کند. با این حال کشته شدن ۶ اسیر در جریان عملیات آزادسازی شان، مسیر را تغییر داد. پس از این اتفاق بود که از روز یکشنبه هفته جاری، خیابان‌های اراضی اشغالی مملو از معترضان شد. تعداد اعتراض‌کنندگان از ۵۰۰ تا ۷۰۰ هزار نفر تخمین زده می‌شود که بیشتر آنها مربوط به تظاهرات‌کنندگان در تل‌آویو هستند. تنها یک روز پس از این اعتراضات، سندیکاہای کاری تلاش کردند اقتصاد رژیم صهیونیستی را با اعتصاب تعطیل کنند اما جدیت دولت و رای دادگاه مبنی‌بر غیرقانونی بودن این اقدام، تل‌آویو را نجات داد. با این وجود، اعتراضات گسترده خیابانی همچنان یک بحران بزرگ برای رژیم به شمار می‌روند.

– نکات

جبهه داخلی رژیم در حال بردن موجودیت آن به سمت پرتگاه است. اگر نتانیاہو قادر به مدیریت اوضاع نباشد، همزمان با خود به رژیم صهیونیستی نیز ضربه‌ای کاری وارد خواهد کرد. درخصوص بحران داخلی نکاتی وجود دارد.

۱- اعتراضات داخلی در رژیم به موضوعی همیشگی تبدیل شده و هربار با اتفاقی جدید، قدرت می‌گیرد. در اوایل تشکیل دولت نتانیاہو، دلیل اصلی اعتراضات مخالفت با لایحه تغییرات قضایی بود. در همان دوران، عزل یوآف گالاتت، وزیر جنگ بر شدت اعتراضات افزود تا اینکه نتانیاہو با ابقای او موفق به کنترل بحران شد. پس از ۷ اکتبر نیز اعتراضات در قالب مخالفت با روند جنگ و حمایت از آتش‌بس برای آزاد شدن اسرا جریان پیدا کرده است. این روند نشان می‌دهد اعتراضات خیابانی و سیاسی رادیکال به یک بیماری مسری برای حکومت نتانیاہو تبدیل شده و همواره او را درگیر خود نگه می‌دارد.

۲- طولانی شدن دوره ریاست نتانیاہو بر دولت باعث شده تا مخالفان دیگری به مقاطع بلندمدت مانند دوره‌های ۴ ساله انتخابات پارلمانی برای ساقط کردن او دل نبندند و درگیری مداوم با وی را برنامه‌ریزی کنند. بر همین اساس مخالفان ضمن کارشکنی‌های سیاسی و اختلال در روابط خارجی دولت، می‌کوشند در خیابان نیز شعله‌های آتش علیه نتانیاہو را روشن نگاه دارند.

۳- راست‌گرایان امروزه اکثریت جامعه رژیم صهیونیستی را تشکیل می‌دهند. در سایه این تحول و با وجود نظام دموکراتیک، آنها دچار دیکتاتوری اکثریت شده‌اند. مخالفان از جناح‌های میانه و چپ برای ایجاد موازنه در وضعیت سیاست داخلی، درصدد اهرم‌سازی خارج از چهارچوب‌های سیاسی انتخاباتی هستند زیرا نظام دموکراتیک بر مبنای انتخاب اکثریت، فرصتی در اختیار آنها قرار نمی‌دهد.

۴- سازوکار سیاسی برای مقابله با نتانیاہو جواب نداده و مساله سیاسی به کف خیابان کشیده شده است. اگر خیابان نیز جواب ندهد، کار به درگیری مسلحانه و ترور می‌رسد.

۵- اختلافات داخلی رژیم پس از تشکیل دولت کنونی نتانیاہو اوج گرفت اما در ماه‌های منتهی به جنگ غزه به میزان زیادی فروکش شد. با وقوع عملیات ۷ اکتبر، جامعه رژیم به دلیل بروز خطر موجودیتی به سمت وحدت نیز گام برداشت اما امروزه این اثر از بین رفته و موضوعات ناشی از جنگ باعث بازگشتن خیابان‌ها به وضعیت ماه‌های اول نخست‌وزیری نتانیاہو شده است.

۶- یهودیان به لحاظ هویتی به دو گروه تقسیم می‌شوند؛ یهودیان مذهبی و کسانی که خود را به شکل فرهنگی یهودی می‌دانند. یهودیان فرهنگی از آداب و رسوم حدی پیروی می‌کنند اما کمتر به شریعت و ضوابط پایبندند. تفاوت میان این دو

گروه در ابتدای تشکیل رژیم در سایه مشکلاتی که وجود داشت، چندان برجسته نشد اما با افزایش سن رژیم و جایگر شدن یهودیان در سرزمین‌های اشغالی، اختلافات میان این دو گروه تشدید شده است. رژیم در گیرودار یهودیت به عنوان مذهب، با یهودیت به‌عنوان نژاد و فرهنگ است. سکولارهای میانه و چپ دارای نگاه‌های فرهنگی بوده و یهودیان سکولار راست‌گرا و مذهبیان تندرو، پیروان یهودیت به‌عنوان مذهب هستند. لیکود به‌عنوان نماینده یهودیان سکولار راست‌گرا، شاید به لحاظ تعریف در دسته نخست جای می‌گرفت اما امروزه در ائتلاف با تندروها تغییر ماهیت داده است.

۷- یهودیان سکولار میانه و چپ‌گرا پیرو غرب و محصول نگاه و ارتباط با این مجموعه‌اند اما یهودیت سکولار راست‌گرا با مذهبی محصول بومی زندگی در سرزمین‌های اشغالی هستند. هرچند این گروه در غرب نیز حضور دارند اما نسبت دو گروه عمده یهودی در داخل سرزمین‌های اشغالی و در غرب، برعکس است. راست‌گرایان در داخل سرزمین‌های اشغالی در اکثریت اما در غرب، اقلیتی در میان یهودی‌اند.

۸- یهودیان راست‌گرا و مذهبی قائل به اجرای پروژه‌های بزرگ، بلندمدت و پرهزینه و ریسکی‌اند، درحالی‌که سکولارهای میانه و چپ کمتر از نگاه‌های آرمان‌گرایانه مذهبی که در متون دینی یافت می‌شود، اثر گرفته و قائل به هزینه دادن برای ایدئولوژی نیستند. امروزه که هزینه برای ایدئولوژی توسط دولت نتانیاہو در قالب جنگ غزه و تلاش برای جنگ فراگیر منطقه‌ای افزایش یافته، این گروه احساس خطر کرده و واگرایی با او را شدت بخشیده‌اند.

۹- درخصوص لابی‌ها و وابستگی خارجی، سکولارهای میانه و چپ عوامل غرب در درون رژیم هستند اما سکولارهای راست‌گرا و مذهبی‌های افراطی، بلعکس هستند. یهودیان مذهبی با ریشه‌های خاورمیانه‌ای هسته سختی از جوامع محافظه‌کار را در سرزمین‌های اشغالی تشکیل داده و نفوذناپذیرند و راست‌های سکولار نیز دارای نفوذ در حکومت‌های غربی‌اند. یک گروه ذاتا عامل غرب در سرزمین‌های اشغالی و یک گروه دیگر دارای لابی و نفوذ در حکومت‌های غربی است. بر همین مبنا، نوع سیاست‌ورزی و تحکرات سیاسی گروه دوم به رهبری نتانیاہو مستحکم‌تر و هوشمندانه‌تر است، زیرا فضای بزرگ‌تری را از موضعی بالاتر مدیریت می‌کند.

۱۰- صهیونیست‌ها درحال چسبیدن طعم سختی‌های جنگ ازجمله مشکلات اقتصادی هستند. حتی اگر جنگ امروز تمام شود، بازیابی وضعیت پیش از جنگ تا چند سال زمان می‌برد. در این وضعیت ساکنان سرزمین‌های اشغالی در حال مشاهده عزم سران رژیم برای طولانی کردن زمان جنگ هستند. بر همین مبنا آنها می‌کوشند با اعمال فشار بر نتانیاہو که نقشه‌های او را درک نمی‌کنند و تخمینی برای اهدافش ندارند، وی را مجبور به توقف جنگ کنند.

۱۱- اگر نتانیاہو بتواند حمله و حضور زمینی در غزه را به عنوان کارنامه مثبت خود معرفی کند، حملات در مرزهای شمالی و اقدامات مقاومت در کرانه باختری صحنه نمایش بی‌کفایتی او از دید صهیونیست‌هاست. بر همین مبنا ابهت او در چشم بسیاری فروریخته است.

۱۲- هزینه‌های تصمیمات رژیم را نظامیان صهیونیست با خون خود می‌دهند. مساله تنها اسیران نیستند، نظامیان از وضعیت عملیاتی مداوم خسته‌اند. آنها باید وضعیت سختی را تحمل کنند و همواره در استرس سررسیدن حوادث باشند. بر همین اساس سران دستگاه‌های امنیتی حتی گالاتت هم جزئی نتانیاہو که وزیر جنگ است، با او به اختلاف خورده‌اند. این مساله نشان می‌دهد اعتراضات در کف خیابان، نمایندگی ائتلاف بزرگ‌تری را نسبت به گذشته برعهده دارد زیرا در دولت نیز طرفدارانی دارد.

۱۳- رژیم دارای ۹ میلیون جمعیت است که ۷ میلیون نفر آن یهودی‌اند. با توجه به اینکه تعداد یهودیان حاضر در سرزمین‌های اشغالی به ۵ تا ۶ میلیون نفر می‌رسد، تعداد معترضان که تقریبا به شکل مداومی در خیابان‌ها در مقاطع اعتراضی حاضر می‌شوند، به ۱۰ درصد جمعیت یهودی می‌رسد.

۱۴- اپوزیسیون رژیم قادر نیستند با استفاده از اعتراضات، آورده‌ای مناسب برای ارتگداری بر انتخابات‌ها به دست آورند. آنها حتی برای فشار بر نتانیاہو نیز بهره چندانی از اعتراضات نبرده‌اند. تنها راه آنها برای گرفتن خروجی مناسب از تظاهرات خیابانی، رادیکال کردن فضاست که به نظر نمی‌رسد سران کنونی اپوزیسیون ازجمله بنی‌گانتز موافق آن باشند. اگر معترضان که به‌طور مداوم در خیابان حاضر شده‌اند، سرانی مانند گانتز را در تحقق اهداف شان ناتوان ارزیابی کنند، احتمال دارد به سمت یافتن رهبرانی جسورتر حرکت کنند.

۱۵- نتانیاہو زندگی کنونی و آینده معترضان را با چالش مواجه کرده است. این افراد که از افسار فریخته و فعّالان کسب‌وکارها هستند، اگر به سمت اقدامات رادیکال در داخل سرزمین‌های اشغالی حرکت نکنند، احتمال دارد به سمت گزینه جایگزین، یعنی خروج از فلسطین گام بردارند.

۱۶- اعتراضات اخیر، بزرگ‌ترین اعتصاب سراسری در سرزمین‌های اشغالی تدارک دیده شد که یک اقدام رادیکال بر بستر اقدامات مشروع و قانونی توسط معترضان بود. هدف چپ‌گرایان از این اعتصاب، فلج کردن زندگی و دولت در سرزمین‌های اشغالی بود و به همین دلیل حتی مورد مخالفت دستگاه قضایی قرار گرفت که خود بخشی از نهادهایی به حساب می‌رود که گفته شده تحت سیطره چپ‌ها قرار دارد. «دادگاه عالی کار» این حکم را صادر کرده است. مبادرت به اعتصاب گسترده، از یک سو رادیکال شدن معترضان و از سوی دیگر بروز شکاف میان آنها را نشان می‌دهد. به عبارتی دیگر اقدام معترضان به میزانی رادیکال بوده که بخش دیگری از نهاد‌های متأثر از چپ‌گرایان، آن را به صلاح ندانسته‌اند.

۱۷- نتانیاہو در ماه‌های اخیر با ارتقای وضعیت در تمام بحران‌ها روبه‌رو شده است. او با تهورهای غیرمنظره از بیروت تا تهران تلاش کرد بحران در محور مقاومت را به سطح بی‌سابقه‌ای برساند اما در مقابل خود نیز با ارتقای بحران مواجه شده است. از یک سو یمن و ایران بر قطعی بودن پاسخ خود به تجاوزات رژیم تاکید دارند و از سوی دیگر شدت تنش‌ها با لبنان نیز افزایش یافته است. لبنان روز ۴ شهریور با ۳۳۰ راکت و ۲۰ پهپاد به رژیم حمله کرد که برای نخستین بار، تل‌آویو نیز در بانک اهدافش بود. در این حمله ۶ پهپاد به مقر یگان ۸۲۰۰ در حومه شمالی تل‌آویو رسیدند. همزمان با این تحولات، با انفجار خودروهای بمب‌گذاری شده در تل‌آویو و شهرک‌های صهیونیست‌نشین در جنوب کرانه باختری، سیاست بمب‌گذاری‌ها به ساحل غربی بازگشته است. این ارتقای اوضاع علیه نتانیاہو توسط دشمنان صهیونیستش نیز پیگیری شده است. در میان دولت‌های متحد رژیم هم وضعیت مناسب نیست. در روزهای اخیر در اقدامی که خشم تل‌آویو را برانگیخته، لندن دست به تحریم تسلیحاتی رژیم زده است. انگلیس ۳۰ قلم از میان ۳۵۰ قلم سلاح صادراتی به رژیم را به این دلیل که احتمال استفاده غیرمجاز از آنها وجود دارد، از لیست مبادلات خارج کرده است. لندن خود اذعان کرده که این تحریم نمادین بوده و خطری برای امنیت تل‌آویو ایجاد نمی‌کند اما نفس انجام دادن آن، برای مقامات رژیم صهیونیستی گران آمده است.

کره جنوبی نوشت او در دیدار با «یون سوک یول»، رئیس جمهوری کره جنوبی خواستار سرمایه‌گذاری سئول در صنعت تراشه‌سازی آلمان شده است. این مساله نشان می‌دهد همکاری برلین–سئول علاوه‌بر کره شمالی، چین را نیز احتمالاً در هدف‌گیری خود در نظر دارد. با توجه به اینکه آلمان به دنبال کاستن از اتکای اقتصادی خود به چین و گسترش روابطش با دیگر کشورهای آسیایی است موضوع روابط اقتصادی هم به عنوان یک محور کلیدی تمایل و همکاری او به سئول مطرح می‌شود.

– معنای رزمایش مشترک

کره جنوبی که حالاً در حالت خوف و رجا به سر می‌برد پس از تردیدی که از حمایت آمریکا دارد خواهان گسترده‌تر کردن روابط با کشورهای اروپایی است. ماه گذشته آمریکا مقامات کره جنوبی را تحت فشار قرار داد تا بودجه دفاعی خود را افزایش دهند. مقامات این کشور نیز از روی کار آمدن ترامپ با سیاست عدم مداخله نظامی در کراخ سفید هراسان‌اند. اگر کره جنوبی بتواند اعتماد و حمایت کشورهای اروپایی را جلب کند دیگر کمتر نگران انحصار آمریکا و حمایت آن خواهد بود. شکستن انحصار آمریکا به‌عنوان حامی دفاعی نظامی برگ برنده‌ای خواهد بود که اکنون کره جنوبی با آلمان می‌تواند آن را کسب کند.

اشاره کرد که این فرماندهی حاکی از موضع آلمان برای ایجاد امنیت اروپا، اقیانوس هند و اقیانوس آرام است. در ۱۲ اوت نیز وزیر دفاع آلمان در پایگاه نظامی آمریکایی در خاک کره جنوبی اعلام کرد به‌زودی سربازان کشورش به‌عنوان بخشی از مأموریت سازمان ملل در کنترل مرزهای کره جنوبی و کره شمالی مشارکت خواهند داشت. زمان زیادی از این وعده نگذشت که حالا شاهد انجام رزمایش‌های مشترک میان آلمان و کره جنوبی در نزدیکی مرزهای همسایه شمالی این کشور هستیم.

– سابقه مشارکت آلمان و کره جنوبی

آلمان و کره جنوبی پیش از تشکیل فرماندهی سازمان ملل نیز با یکدیگر همکاری‌های نظامی، اطلاعاتی و اقتصادی داشته‌اند. کره جنوبی مسیر و نقطه اتکای آلمان برای ارتقای فعالیت‌های اقتصادی خود در آسیاست. در سوی دیگر برای کره جنوبی نیز آلمان یک متحد نظامی به حساب می‌آید. خردادماه سال گذشته صدراعظم آلمان در سفری به کره جنوبی اعلام کرد این دو کشور بنا دارند در راستای تقویت همکاری دفاعی خود معاهده محافظت از اسرای نظامی را به امضا برسانند. در همان زمان پایگاه خبری «دویچه وله» در گزارشی درباره سفر اولاف شولتس، صدراعظم آلمان به